दृशस्य विप्रस्य वृद्धतः प्रभोः अग्निचयनोखोगेनाभिवृद्धस्य । तथा विपश्चितः विदु-षः प्रयोगाभिन्नस्य । विप्राः कोदृशाः होत्राः होमशीलाः नुद्धतीति होत्राः त्रप्र-त्ययः कर्मण्यालस्यर्हिता इत्यर्थः । निवद्मृत्विग्यन्नमानादिकं कृतो न्नातं तत्राह् एक इत् एक एव सविता विद्धे सर्वमिदं निर्मितवान् कीदृशः वयुनावित् व-युनानि प्रन्ञानानि वैत्तीति वयुनवित् अन्येषामिप दृश्यत् इति [पा॰ ६ ३ १३७] दीर्घः विपश्चित् अविग्यन्नमानाभिप्रायन्नः । कथमेक एव सर्वमिदं कृतवानित्यत आह् यतः सवितुर्दवस्य परिष्टुतिर्महो परितः सर्वविदेषु श्रूयमाणा स्तुतिर्महृती अचित्यः सवितुर्महिमेत्यर्थः ॥ ४॥

> युंत वां ब्रह्मं पूर्व्य निर्माभिर्वि श्लोकं रतु पृथ्वेव मूरेः । श्रावनु विश्वेष्ग्रमृतंस्य पुत्रा ग्रा ये धार्मानि द्व्यानि तस्युः ॥५॥

त्रिष्ठप् श्राचिद्वतीयतुर्याणां व्यूक्तेन पूर्णम् । पत्नीयज्ञमानी वामिति परेनो-चीते । के पत्नीयज्ञमानी वां पुवयोर्थे नमोभिरत्नैः रदानीं क्रतिषृतैः सिक्तं पूर्वी पुरातनिर्मक्ऽषिभिरनुष्ठितं ब्रक्त परिवृष्ठमित्रचयनाच्यं कमीकं युज्ञे युनित्म सम्पाद्यामि व्यत्ययेन तुदादिबाइः यदा ब्रक्तशब्देन प्राणाः सप्त ऋषयो ब्राक्तणाञ्चोच्यत्ते वामर्थे पूर्व्य पुरातनं ब्रक्त ब्राक्तणज्ञातिं नमोभिरत्नीयुंज्ञे योज्ञयामि श्रत्नीर्विद्यांस्तर्पयामीत्यर्थः । किमर्थमिति चेत् सूरेः पण्डितस्य यज्ञमानस्य क्षोकः कीर्तिर्व्यत्र विविधं गक्तु लोकद्वयं व्याप्नोतु व्यविद्वताश्चेति [पा॰ १.४.८-६.] वि एतु श्रन्यार्व्यवधानम् तत्र दष्टातः पच्चा-इव पयोजनपता पच्चा यज्ञमार्गप्रवृत्ता श्राङ्गतिर्यया लोकद्वयं व्याप्नोति एवं यज्ञमानस्य क्षोक उभयलोकसंचारी भवविति भावः । किं च श्रमृतस्य मर्णाधर्मरिक्तस्य प्रजापतेः पुत्रा विश्वे सर्वे देवा यज्ञमानस्य क्षोकं शृण्वत्तु । के । ये दिव्यानि दिवि भवानि धामानि स्थानानि श्रातस्यः श्रिष्ठां श्रिष्ठां त्रित्वत्ते ते सर्वेऽस्य कीर्ति शृण्वित्वत्यर्थः ॥५॥

यस्य प्रयाणमन्वन्य इच्युर्देवा देवस्य मिक्नानमोर्जसा । यः पार्थिवानि विम्मे स हत्रशो र्जा७सि देवः संविता मेक्विना ॥६॥ सावित्री जगती प्रथमस्य व्यूक्ति पूर्णम् । अन्ये देवा यस्य सवितुः प्रयाणं